

عنوان مقاله:

پست مدرنیسم و تاثیر نیهیلیسم بر آن

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فیاض زاهد - استادیار گروه تاریخ و باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

اندیشه پست مدرن یکی از آخرین رهیافتهای فیلسوفان و مورخان در سالهای اخیر است. هرچند دوران آن به نظر برخی متفکران به پایان رسیده و عصر نگره های جدیدی آغاز شده است. پست مدرنیته از نقد مدرنیته می آید. هرچند در آغاز شکلی ادبی داشت اما توسط متفکران برجسته فرانسوی از جمله میشل فوکو، لیوتار، بودریار و ریچارد رورتی امریکایی و در سالهای اخیر واتیمو از متفکران ایتالیایی به جهان شناسانده شد. اما این دسته از متفکران خود تحت تاثیر هایدگر و البته نیچه قرار داشتند. هایدگر حلقه وصل این اندیشمندان با نیچه بود. او این امکان را به متفکران غربی داد تا اندیشه های نیچه را بازشناسی و بازخوانی نمایند. طرح فکری او در باره نیهیلیسم به رشد پست مدرنیسم بسیار کمک کرد. آنها در باب مفهوم خداوند، متافیزیک، انسان و تاریخ اصول جدیدی را ارائه کردند. آنها با روایتگریهای مطلق گرایانه مخالفت کردند. تاریخنگاری کلاسیک از نظر آنها محل اتکا نبود و نیاز بود تا دآوری و تفسیر نویینی از رویدادها ارائه شود. انسان هم در مرکز این بازداوری قرار می گرفت. تفاسیر افلاطونی و نئو اسکولاستیکی در ادیان مورد عمیقترین نقدها قرار داشت. پست مدرنیسم بر مفاهیمی چون تاریخ استعمار، تاریخ سیاهان، تاریخ زنان، ابدیت انگاری تاریخی و تئوری های خطی خط بطلان کشید. انسان را آزاد فرض کرد و هرگونه فرجام نگری در کارش را ناپسند و غیر عقلانی دانست. البته بر نگرش آنها نیز نقدهای مستحکمی وارد شد. آنها برای اثبات صحت ادعاهای خویش محکوم به رعایت قواعد و اصولی بودند که دنیای مدرن و پیش از مدرن بنیانهای آنرا بنا نهاده بودند.

کلمات کلیدی:

پست مدرنیسم، مدرنیسم، نیهیلیسم، متافیزیک، تاریخ نگاری، فلسفه تاریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631440>

